JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV. ZATURDAG den 3den JUNY 1837. N. 22.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 Mei 1837.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan de navolgende landsslaven met namen

JOHANNES van MAGDALENA PETRONA.
NICOLAAS — ISABELLA JANGA.
SEDLINA — FLORA JANGA.
HENRIETTE COFFIE.

zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, ten einde een ieder, die eenig regt of pretentie op de genoemde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de voormelde brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Oproeping van Debiteuren.

DE ondergeteekende Executrice in den boedel van wylen Mevrouw Deweduwe G. DUYCKINCK, roept hierby op al de genen, die aan dezen boedel schuldig zyn, om binnen den tyd van drie maanden, van heden afterekenen, het door hen verschuldigde te komen voldoen, zullende na verloop van dien tyd de nalatigen daartoe geregtelyk gedwongen worden.

DEWED. C. C. RÖMER.
Den 19 Mei 1837.

NB. De genen, die schuldig zyn aan de minderjarige kinderen van wylen den Heer MR. WM. WB. DUYCKINCK, zyn ook in deze oproeping begrepen.

Afvoerende eigenschap der Aloë.

Terwyl het thans ter sprake is om de kultuur der Aloë plant te bevorderen ten einde derzelver sap als een nieuw voorwerp voor den handel ons ten nutte te maken, zoo plaatsen wy hier een geval, hetwelk op dit eiland heeft plaats gehad met een neger, ten gevolge van een onvoorzigtig gebruik van dit sap.

Een neger van de plantagie S, die aan obstructien laboreerde, kreeg van zyn meester eene flesch met het sap der Aloë, welke met rum vermengd was ten einde derzelver smaak te verbeteren en de drastische eigenschap eenigzins te verminderen. Men had den lyder aanbevolen om van dit mengsel dagelyks by tusschenpozingen eene zekere hoeveelheid te gebruiken, maar waarschynelyk door den rum verleid, beviel den patient dit geneesmiddel zoo wel dat hy in eens de geheele flesch leeg dronk. De afvoering, die daarop volgde, was allerhevigst: eerst loste hy de feces, daarna het darmslym, hierop volgde eene bloedige afgang (dissenteria) welke door de ontsteking der ingewanden was voortgebragt, en die weldra den dood ten gevolge had.

Wy zouden meerdere gelykluidende gevallen kunnen aanhalen, die op dit eiland hebben plaats gehad.

De onbeschaafde mensch gelykt een' kind dat zich niet voor gevaren weet te behoeden, maar welks veiligheid alleen door het naauwe toezigt en leiding van den meer redelyken mensch gewaarborgd is.

Het Kanten-blad.

Deze plant, uit Madagascar afkomstig, is onlangs vertoond aan de akademie der wetenschappen te Parys. Zy wast in het water, op welks oppervlakte hare langgesteelde bladeren dryven, en is inzonderheid merkwaardig, doordien de aderen der bladstijf door [illegible] zyn, waardoor het blad een [illegible]vormig weefsel, even als een bladgeraamte vertoont, hetwelk uiterst regelmatig is en de mazen van zwarte brabandsche kanten [illegible] weshalve men haar in het Nederduitsch Kanten-blad zoude kunnen noemen.

Het dagblad van Hanover maakt in deszelfs officieel gedeelte eene door den Koning van Engeland uitgevaardigde *familie-wet voor het Koningryk Hanover* bekend. De aanvang van dit stuk luidt als volgt:

"Wy Willem IV enz., overwegende, dat de sedert de ontbinding van het Duitsche Ryk aanmerkelyk veranderde betrekkingen der leden van de Duitsche regerende huizen tot hun opperhoofd en tegenwoordigen souverein eene nadere bepaling behoeven; overwegende wyders, dat de ten gevolge van de invoering der staatsgrondwet in ons koningryk Hanover verordende nieuwe inrigtingen in de staatshuishouding eene herziening op het stuk der Apanages evenzeer vereischen, als derzelve ook noodzakelyk schynt voor het geval, dat er eene afscheiding der kroon van Hanover van de grootbrittannische kroon plaats had;—hebben besloten, na voorafgaand zorgvuldig onderzoek der oudere familie verdragen en op den grondslag derzelve, eene koninklyke familie-wet voor het koningryk Hanover daar te stellen,—enz.

Daarop volgen de 13 hoofdstukken, waaruit de wet bestaat, en waarvan het vierde over de orde van troonsopvolging handelt. Volgens de daarin vervatte bepalingen, is de Hanoversche kroon erfelyk in het Huis van Brunswyk-Luneburg, naar het beginsel van ondeelbaarheid en eerstgeboorte, in de mannelyke lyn. By uitsterving van den mansstam der tegenwoordige koninklyke linie, gaat de kroon, met uitsluiting der vrouwelyke afstammelingen, over op den mansstam der tegenwoordige hertogelyk Brunswyk-Wolfenhuttelsche linie, en wel op den regerende hertog, in welk geval de alsdan weder vereenigde landen van het Huis nimmer weder van elkander gescheiden mogen worden. Op gelyke wyze gaat het hertogdom Brunswyk, by vroeger uitsterven van den mansstam der hertogelyke linie, met uitsluiting der vrouwen, op de mannelyke afstammelingen der koninklyke linie over.

Ten einde allen twyfel omtrent de orde van troonsopvolging onder de thans levende leden van het Huis Brunswyk-Luneburg weg te nemen, is door den Koning bepaald, dat in geval van zyn afsterven, zonder wettige mannelyke nakomelingen, de Hanoversche kroon allereerst overgaat op zynen broeder, den Hertog van Cumberland en diens mannelyke afstammelingen; by ontstentenis daarvan op 's Konings broeder den Hertog van Sussex, voor zynen persoon, en eventueel op zyne mannelyke nakomelingen uit een mogelyk nog te sluiten wettig huwelyk; daarna op 's Konings broeder, den Hertog van Cambridge en diens mannelyke wettige nakomelingen, en eindelyk, by ontstentenis ook van dezen, op den regerenden Hertog Wilhelm van Brunswyk."

Een storm op de Orkadische eilanden.

Indien de reiziger het geluk heeft gedurende eenen storm op de Orkadische eilanden te wezen, alsdan zal hy geenen spyt gevoelen wegens het gemis van zachtere landschappen der natuur, ten overstaan van het verhevenste schouwspel, dat hy immer zoude kunnen bywonen. Zich op een zoodanig oogenblik naar het rotsachtige strand begevende, vooral wanneer een storm uit het westen waait, alsdan zal hy golven zien van eene grootte en kracht, waarvan hy onmogelyk een denkbeeld konde hebben; die als vervaarlyke zeemonsters over de diepte henen rollen, met opgeheven hoofd, voor den wind uitwaaijende manen, brullende en schuimende van woede tot dat zy tegen het, derzelver vaart stuitende, strand met zulk geweld opstuiven, dat de rotsen in derzelver grondvesten schudden; terwyl terstond daarna eene overstelpende massa water, als uit kanon geschoten, meer dan honderd voet boven derzelver toppen opvliegt, het omliggende land overstroomt, en als regen aan de andere zyde der eilanden nedervalt. Al de bronnen binnen den omtrek van eene myl van de kust zyn gedurende eenige dagen, na eenen geweldigen storm, brak en onbruikbaar. De eilanders, die een halven myl van de rotsen wonen, verklaren dat de aarden-vloer hunner hutten, door het bulderen der golven geschokt worden. Blokken rotssteen, welke geene twee of drie manspersonen kunnen opheffen, worden door de kracht der baren 60 of 100 voet hoog tegen de rotsen opgewenteld; en wanneer men nadat de storm is bedaard, de rotsen bezoekt, vindt men dezelve, zelfs die 100 voet boven het vlak der zee zyn verheven, overdekt met onderscheiden soorten zee-insekten.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 Juny 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 10 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 12 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 Juny 1837.

ALZOO de persoon van JACOBA CATHARINA VOS, gesepareerde echtgenoot van MATTHIAS DE MEY SCHOTBORGH, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de haar in eigendom aankomende slavin POULINA OLBINA MELANI, door de wandeling MELANI genaamd, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Berigt voor Zeevarenden.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, heeft de ondergeteekende de eer hierby aan alle zeevarenden en verdere belanghebbenden te berigten: dat de Vuurtoren op de lage zuid oost punt van Bonaire van beven met het verwelf gesloten en dus zoo ver afgewerkt is, dat dezelve *by dag* als verkenningsteeken dienen kan, tot tyd en wyle de plaatsing van licht op denzelve, den zeevarenden ook *by nacht* het nut kan verzekeren dat met de oprigting beoogd wordt.

De hoogte van den massiven toren, van den beganen grond afgerekend, is 68 voet; dezelve is wit met verticale roode streepen geverwd, zigtbaar van het dek eens vaartuigs op eenen afstand van 4 myl (16 Engelsche mylen) en volgens de observatiën, welke de WelEd. Gestrenge Heer Kapitein Luitenant ter zee J. F. Kist, kommanderende Z. M. Brik WINDHOND heeft genomen, is dezelve gelegen op:
12° 2' 12, 5'' Noorder breedte.
68° 22' 48, 5'' lengte bewesten Greenwich.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Curaçao den 30 Mei 1837.

HET Fonds ter bestryding der kosten voor de daarstelling van Toren en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao groot . . . . *f* 2143 98.
Is vermeerderd met de bydragen van
den Heer J. F. Gerlein . . . . „ 7 00.
Mevrouw O. M. Dacosta . . . „ 10 00.
Het kindje van den Heer P. L. De Haseth . . . . „ 5 00.
en de *nadere* bybragen van de Heeren Powles, Ward, Lord & Co. . . . . 42 50.
den Heer O. M. Dacosta . . . . 5 00.
„ P. L. De Haseth . . „ 5 00.
Bestaande alzoo op heden uit . *f* 2218 48.
Curaçao den 2 Juny 1837.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekenden Commissarissen tot de oprigting van vuurtoren en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao, in eene byeenkomst met den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, den staat der door Heeren Directeuren gevoerde administratie over dezelven opgenomen hebbende, zyn daardoor onderrigt geworden, dat de uitgaven, niet door de ingekomene bydragen kunnen worden gedekt, niettegenstaande de milde ondersteuning, die deze onderneming zoo in geld, werkvolk als materialen van het Bestuur heeft mogen erlangen en door welke omstandigheid het begonnene werk niet op het eilandje Klein Curaçao zal kunnen worden voortgezet.

Commissarissen voornoemd zouden vermeenen aan de goede gezindheid hunner mede ingezetenen van dit eiland tot ondersteuning van algemeen nuttige inrigtingen, aan hunne eigene overtuiging en aan de krachtdadige ondersteuning van het Bestuur te kort te doen, indien zy, in dezen staat van zaken, niet tot allen het verzoek rigteden, om de bereids zoo ver gevorderde onderneming in het belang van handel en scheepvaart, en daardoor vooral in dat van het algemeen door verdere vrywillige bydragen te ondersteunen, en zoo doende geheel tot stand te brengen. Eene onderneming als deze, die met de zekerheid van onze zeevarende ingezetenen, onze vaartuigen en goederen, die met de zekerheid van de hoofdbron van ons bestaan in verband staat, en haren grondslag deed rusten op vrywillige giften, moet in waarde stygen, wanneer zy door gelyke middelen geheel tot stand gebragt wordt.

Commissarissen, sterk op den goeden uitslag, nemen derhalve by deze de vryheid om zoo wel diegenen, welke bereids hebben [illegible] welke [illegible] digen en aantemoedigen om de hier bedoelde onderneming verder met eenige geldelyke giften te ondersteunen, en zoo doende, zy het mogelyk, het te kort voor de voldoening van het reeds verrigtte te Bonaire te dekken en het eilandje Klein Curaçao van eene behoorlyke baak te voorzien.

Ingezetenen! laat ons allen de handen in een slaan, en eene geringe bydrage van elk zal een werk voleindigen, dat uwer weldadigheid waardig zal zyn te noemen.

De Commissarissen voornoemd,
O. M. DACOSTA.
A. MATTEY.
P. L. DE HASETH.
Curaçao den 31 Mei 1837.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Gerardo Caldo.	Ths. Jutting & Ab. de Veer jr.
Abigael De Lima.	Estanislao Rendon.
David Curiel.	Peter v. S. Voorhis.
James Smeth.	Josefa Otero.
J. S. Welhous.	Maria Bitoria Roemer.
M. & H. Cohen Henriquez.	Jose Jerrera.
Jose Osuson.	Ramon Ygo. Mendez.
R. Cardoso.	Gesinto Madelaioy.
Jose Maria O Grra.	Jose de los Stos. Cardoso.
Geronimo Matia Sillo.	

Curaçao den 2 Juny 1837.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate boedel kamer, aanvaard hebbende den gemeenen boedel van HELENA RAPHAELA en wylen JOHANNES PIETER EVERTSZ, zal op den 12 der aanstaanden maand Juny by publieke opveiling ter Weeskamer doen verkoopen:

Een HUIS staande en gelegen in de Willemstad, Wyk 1 Huis No. 66; als mede eenige meubelen, kleedingstukken, &c.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.
Curaçao den 31 Mei 1837.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1837.
N. M. Zaturdag den 3 te 3 u. 8 m. 's morgens.
E. K. Zondag den 11 te 5 u. 54 m. 's morgens.
V. M. Zondag den 18 te 11 u. 16 m. 's morgens.
L. K. Zondag den 25 te 1 u. 24 m. 's nachts.

Wy vernemen, dat de HoogEdele Gestrenge Heer Gezaghebber dezer kolonie op hoogdeszelfs reis naar het eiland Bonaire met Z. M. Brik de VALK, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter zee G. VAN LENNEP COSTER Jr., de plaats genaamd Pedro Keli heeft aangedaan om, onder anderen, den in aanbouw zynde Vuurtoren op de lage zuid oost punt van Bonaire in oogenschouw te nemen; dezelve was bereids zoo ver afgewerkt, dat de Heer Gezaghebber het bovenverwelf heeft kunnen betreden, en men zich onledig hield met de ballustrade, waarmede het bovenste einde zal voorzien worden.

Ofschoon nog niet van licht voorzien, en daarom voor de schepen, die by nacht deze punt voorby gaan, niet ten volle aan deszelfs doel beantwoordende, dient dezelve by dag als een veilig verkenningsteeken, waarvan bereids eenige rêschepen het nut hebben mogen ondervinden.

Den 10 der laatst verloopene maand Mei heeft het kongres der republiek van Venezuela deszelfs zittingen gesloten. In de laatste zittingen zyn de volgende wetten doorgegaan, als: eene waarby de geregtigheid op de consumptie van zout in de republiek verhoogd wordt, luidende dezelve hoofdzakelyk aldus:—

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers vereenigd in kongres besluiten:

Art. 1. Van het zout, hetwelk verkocht wordt [illegible] republiek en [illegible] van de zoutpannen, welke in eigendom der natie behooren, zal er vyf en een halve reaal voor het honderd pond betaald worden, wanneer de winning van hetzelve voor rekening van de koopers geschiedt, en zes realen, wanneer de winning voor rekening van den staat geschiedt.— Is de zoutpan een partikulier eigendom, dan zal er vier en een halve reaal voor het honderd pond betaald worden.

Art. 2. Van het zout, hetwelk, voor den buitenlandschen uitvoer het zy ter zee of te land gewonnen wordt, zal er zonder onderscheid een halve reaal voor het honderd pond betaald worden.

Eenigste paragraaf.—Deze geregtigheden zullen kontant moeten betaald worden, wanneer dezelven niet loopen boven de vyftig pezos; binnen eene maand tyd, wanneer dezelven de som van honderd pezos niet te boven gaan; en binnen den tyd van twee maanden, wanneer dezelven honderd pezos te boven gaan.

Art. 3 enz.

Art. 4. Geen vaartuig mag van eenig zoutpan, het zy nationaal of partikulier eigendom, zout inschepen, zonder voorzien te zyn van een schriftelyk permit onderteekend door de hoofdambtenaren der aduana van het respectieve district, noch mag men naar andere plaatsen der republiek zout vervoeren zonder een certificaat van de aduana der plaats, waaruit hetzelve vervoerd wordt.

Eenigste §.—Van deze verpligting worden de vaartuigen, komende van Maracaibo en bestemd naar Guaranao verschoond; zullende de geregtigheden by de administratie van de aduana te Maracaibo moeten verzekerd worden.

Art. 5. Degenen, die de bepalingen in het vorige artikel niet nakomen, of op welke wyze ook de betaling dezer geregtigheden ontduiken, zullen als smokkelaars veroordeeld worden en hunne vaartuigen, la-

dingen en alles wat er by en toebehooren verbeuren.

Art. 6, 7 en 8 enz.

Art. 9. De zoutpannen, welke van geen belang zyn, zullen voor den tyd van 4 jaren kunnen verpacht worden.

Art. 10. Van de zoutpannen, welke by de in werking koming dezer wet in pacht zyn, zal de pacht verhoogd worden naar evenredigheid van de verhooging der geregtigheden.

Art. 11. Behalve het permit en certificaat vermeld in art. 4 zal de uitvoerende magt zoodanige maatregels nemen, welke strekken kunnen om het ter sluik uitvoeren naar vreemde plaatsen te verhinderen.

Art. 12. Deze wet zal met primo July aanstaande in werking komen, blyvende daardoor de wet van den 5 April 1836 gederogeerd.

Gegeven te Caracas den 5 Mei 1837 enz. Caracas den 13 Mei 1837, ter uitvoering enz.

Eene wet, waarby eene subsidiaire belasting gelegd wordt.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers enz.

Art. 1. Behalve de geregtigheden, welke ingevolge de wet van invoer betaald worden, zal er tien percent op het geheele bedrag der gemelde geregtigheden betaald worden.

Eenigste §—De geregtigheid, welke in dit artikel bepaald wordt, zal in baar geld moeten betaald worden, zonder onderwerping aan de bepaling by artikel 30 der wet op den invoer.

Art 2. Zonder vermindering der by het in werking zynde tarief bepaalde belasting op den uitvoer van eenige nationale vruchten en voortbrengselen, zullen op de navolgende artikelen de volgende geregtigheden moeten betaald worden :—

[illegible] per quintal.
„ [illegible]
„ paarden 500 ct. het stuk.
„ kakao 5 ct. het quintal.
„ koffy 30 ct. id.
„ huiden 7 ct. het stuk.
„ vellen ½ ct. id.
„ hoornvee 150 ct. het stuk.
„ koper erts 15 ct. het quintal.
„ muil ezels 200 ct. het stuk.
„ merries 500 ct. id.
„ Sarsaparille 25 ct. het quintal.

Art 3 enz.

Art. 4. De suikerriet bebouwers zullen drie maandelyks voorhands voor elk veld van honderd varas in het vierkant de jaarlyksche belasting van twee tot vyf pezos, naar de beoordeeling van de uitvoerende magt, welke de plaatselyke omstandigheden der kantons in aanmerking zal nemen, moeten betalen.

Art. 5. § 1 en 2 enz.

Art. 6. Al de genen, die uit de schatkist of van de municipale inkomsten salaris, pensioen of commissie hoe ook genaamd genieten, zullen by wyze van subsidie als volgt moeten bydragen:—

De genen, die tot de som van 1000 pezos verdienen 2 pct.
van 1000 tot 2000 3 pct.
„ 2000 „ 3000 4 „
„ 3000 „ 4000 5 „
„ 4000 en daarboven 8 pct.

Eenigste §—De militairen, die tegenwoordig in dienst zyn, de invaliden, en de sommen, welke de universiteiten, collegien en concilaire seminarien genieten, worden hiervan verschoond.

Art. 7. § 1 tot Art. 8 enz.

Art. 9. De buitengewone bydrage, welke by deze wet daargesteld wordt, zal invorderbaar zyn van den eersten July aanstaande, op welken dag de wet van den 25 February 1836 gederogeerd wordt, en zal blyven voortduren tot zoo lang het kongres zulks noodzakelyk mogt oordeelen.

Gegeven te Caracas den 5 Mei 1837 enz. Caracas den 13 Mei, ter uitvoering enz.

Eene wet leggende eene belasting op het distileren van Brandewyn.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers enz.

Art. 1. Er zal eene belasting gelegd worden op het stoken van brandewyn en de dranken van deszelfs zamenstel.

Art. 2. Deze belasting zal zyn van acht realen 'sjaarlyks voor elke galon van vier en een half flesch, welke de ketel inhoudt.

Eenigste §—Elke ketel, die minder dan 15 galons inhoudt, zal echter vyftien pezos 'sjaarlyks betalen.

Art. 3 tot art. 11 enz.

Art. 12. Deze wet zal met den eersten der maand July aanstaande in werking komen enz.

Gegeven te Caracas den 6 Mei 1837 enz. Caracas den 13 Mei 1837, ter uitvoering enz.

Een dekreet bepalende de staande krygsmagt voor dit jaar.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers enz.

Art. 1. De staande krygsmagt voor het toekomende jaar zal bestaan uit 1400 man infanterie en 200 man artillerie, kunnende de uitvoerende magt dezelve naar goedvinden verminderen.

Art. 2. De uitvoerende magt wordt hierby geauthoriseerd om de krygmagt te vormen, op die wyze zoo als zy het geschikst voor de publieke dienst zal oordeelen.

Art. 3. Wanneer de uitvoerende magt zulks mogt noodig achten, zullen er ter bewaking van het park in het kasteel van Pampatar op het eiland Margaritha 40 soldaten, met het behoorlyk getal onder-officieren onder het bevel van een luitenant [illegible] getal van 80 man, en genomen uit de militie van het eiland.

Art. 4. De zeemagt zal bestaan uit eene brik, drie goletten, eene bark en tot 10 flecheras, kunnende de uitvoerende magt dezelve verminderen.

Art. 5.—De kommandementen en plaatsingen zoo by de land als by de zeemagt, zullen by commissie bepaald worden.

Art. 6. Zoo veel het de dienst toelaat zal de uitvoerende magt by voorkeur, zoo by de marine als by het leger, die officieren plaatsen, welke hunne diensten aan de natie verleend hebben om de constitutionele order te herstellen.

Art. 7. Terwyl de in dit dekreet vermelde krygsmagt gerecruteerd en georganiseerd wordt, zal de uitvoerende magt in iedere provintie de noodige nationale militie in dienst roepen.

Gegeven te Caracas den 28 April 1837 enz. Caracas den 29 April 1837, ter uitvoering enz.

(Aan het hoofd van dit dekreet staat *el presente año* en in het eerste artikel *el año proximo*—het moet zyn, voor het intetredene dienstjaar, beginnende met primo July.)

Het volgende artikel vinden wy in de *Gaceta de Venezuela* van den 29 Mei jl.

Het departement van Oorlog en Marine.

Toestand der rebellie van Farfan.

Den 18 Mei 1837.

« De mededeelingen, welke by dit departement van het hoofdkwartier ontvangen zyn na de neerlaag van Farfan, loopen tot den 7 dezer, waardoor men weet :

1. Dat Z. E. de Generaal en Chef van het leger den dag van den 27 jongstleden verscheidene partyen, onder de bevelen van de Heeren Generaal José Cornelio Muñoz en kolonels Joaquin Hernandez, Francisco Guerrero en Doroteo Hurtado er op uit had gezonden om naar verschillende rigtingen opsporingen te doen en een plan te vormen om den belhamer en de vlugtelingen te vervolgen, hebbende Z. E. zynen weg naar Achaguas vervolgd, waar vele der vlugtelingen zich by hem vervoegd hebben.

2. Dat de ter vervolging der vlugtelingen uitgetogene partyen, vele hunner opgepakt hebben, hebbende anderen zich by dezelven vervoegd.

3. Dat Farfan op den 28 zich te Cunavechi had bevonden met eene onbeduidende party, van waar hy te twee ure van dien dag zich had verwyderd, en aan eenige vrouwen, welke zich daar bevonden, zyn voornemen te kennen had gegeven om naar Casanare optetrekken.

4. Dat Z. E. de opperbevelhebber te Achaguas en andere omliggende plaatsen, waar hy doorliep, aanhield werkdadige maatregels voorteschryven, zoo ter vervolging der vlugtelingen, als om de verstrooide wapentuigen en al de paarden, welke de factieusen bezaten, optezamelen, ten einde de provintie van Apure in volkomene rust te laten.

“ Verscheidene korpsen, welke in dienst geroepen waren om naar het toneel van oorlog optetrekken ter versterking van het leger of om in reserve te blyven, zyn terug gekeerd, en het strekt aan het gouvernement tot groot genoegen zulks aan het publiek medetedeelen.”

Op den 22 laatstleden heeft de uitvoerende magt der republiek van Venezuela eene amnestie verleend aan al de betrokkenen in de omwenteling van den 8 July 1835, die zich op dien dag op het grondgebied van de republiek bevinden, het zy zy in regten betrokken zyn, al of niet.

Al deze personen kunnen paspoorten erlangen om naar hunne haardsteden of waarheen ook te vertrekken, [illegible]

Tot beter begrip van den leser moeten wy hier aanmerken : dat de genen, die van deze amnestie gebruik maken, personen zyn, die zich na de amnestie van den 16 Maart 1836, aangegeven hebben om daarvan gebruik te maken, doch steeds in de gevangenis geweest zyn, of zich schuils gehouden hebben.

De uitvoerende magt heeft aan de provintie van Cumana, voor den tyd van zes maanden vry invoer van granen toegestaan, wegens de schaarsheid van mais en andere soorten van granen, welke er heerscht.

De prys van de mais was eenigzins in Caracas gedaald, dat is van 4½ à 6 realen de almud, in het klein (12 almud is eene fanega) ; die van 4½ real is wormstekig. Te La Guayra lag er veel mais ; doch men klaagt er, dat de mais zoo wel daar als te Caracas spoedig bederft.

Er was mais uit de Vereenigde Staten van Noord Amerika aangebragt, doch wegens de minder goede hoedanigheid derzelve dan de inlandsche, zeer goedkoop verkocht. Zeker was de mais uit het zuidelyke gedeelte der Vereenigde Staten : er is geen mais aan de overkust om met die van het noorderlyke gedeelte te vergelyken.

Te La Guayra werden er 200 fanegas witte en 200 fanegas gele mais van Coro verkocht, de eerste tegen 6 en de andere tegen 5 pezos de fanega ; en men dacht, dat van dien kant niet meer zal aangevoerd worden wegens de ryzing van den prys.

Welk eene gelukkige omstandigheid voor dit eiland, dat de mais oogst dit jaar gunstig was !

Het was niet bekend of de Generaal Urdaneta het ministerie van oorlog en marine, noch de Heer Telería, dat van binnen en buitenlandsche zaken zal aannemen.—De Heer Santos Michelena heeft bedankt voor zyn ministerie, om dat de inkomsten van 4000 pezos te weinig zyn.

Merino-schapen.

Aldus noemt men een Spaansch ras of eene verscheidenheid van schapen, die eene wol opleveren, welke veel fyner dan die der andere Europesche rassen is. De mannetjes hebben horens, doch de wyfjes hebben er geene. Over het algemeen hebben zy witte gezigten en pooten. Het ligchaam schynt van geene volmaakte gedaante te zyn: de pooten zyn lang, de beenderen klein, en onder de keel is het vel eenigzins hangend en los. Het vel van het dier is fyn en zuiver.

De schapen in Spanje zyn in twee hoofdsoorten verdeeld: de gewone schapnn, die op den grond hunner eigenaars blyven en des winters gehuisvest worden; en de Merinos, die altyd in de opene lucht blyven, vóór den zomer naar het koele gebergte trekken, en vóór den winter naar de warme vlakten terug keeren. De schapen der eerste soort behooren voornamelyk te huis in de oostelyke provinciën van Spanje, terwyl de Merinos zich in de middelste en westelyke deelen, zoo als Katislië, Leon en Estremadura, bevinden. Des winters verhuizen zy doorgaans naar de vlakten der twee laatstgenoemde provinciën, en des zomers naar de bergachtige streken van Kastilië, die het hoogst gelegen gedeelte van Spanje uitmaken en eenen overvloed van welriekende planten en voortreffelyke weiden opleveren. De oorsprong dezer gewoonte wordt zeer verschillend opgegeven, en wy hebben geene bepaalde kennis van het bestaan van reizende kudden in Spanje tot op den tyd toen de Christenen, in de dertiende eeuw, de overhand begonnen te bekomen boven de Mahomedanen, en uit de noordelyke bergen naar de provinciën van het midden en het zuiden afdaalden. Van dien tyd af is echter het stelsel van verhuizing bepaaldelyk [illegible] nomen; eer nog het Moorsche koningryk van Grenada, in de vyftiende eeuw, geheel was ten onder gebragt, was dat stelsel, onder toezigt des bestuurs, georganiseerd in deszelfs tegenwoordigen vorm. Van dit stelsel sprekende, kunnen wy niet beter doen dan Laborde, eenen statistischen schryver over Spanje, hoofdzakelyk by die beschryving te volgen.

Er bestaat in Spanje eene eigenaardige instelling, genaamd *de Mesta*. Dit is eene vereeniging van edellieden en andere groote grondeigenaars, aan welke de reizende schapen toebehooren; deze hebben de bevoegdheid om reglementen betreffende de verhuizing der kudden daar te stellen, en maken met der daad een zamenwerkend ligchaam van kapitalisten uit. Ongelukkiglyk bezitten zy eene magt en privilegiën, die weinig in overeenstemming zyn met de belangen des volks. Het woord *mesta* wordt ook toegepast op het groote ligchaam der reizende schapen in het algemeen, terwyl de byzondere kudden *merinos* of *transhumantes* genoemd worden.

Wanneer deze kudden tot verhuizing vergaderd zyn, bestaan dezelve gewoonlyk uit omtrent tien millioen schapen. Elke kudde wordt bestuurd door eenen beambte, *mayoral* genaamd, wiens bediening bestaat in het toezigt over de herders en in het aanduiden van den weg; deze is gewoonlyk een werkzaam persoon, wel bekend met de soorten van weilanden, den aard der schapen en de wyze van behandeling. Onder hem staan gewoonlyk ongeveer vyftig herders, die elk eenige eigene schapen of geiten mogen houden, met dien verstande echter dat, hoewel deze en derzelver jongen hun eigendom zyn, de wol en het haar nogtans aan den eigenaar der kudde toebehooren. Het aantal lieden, welke in dienst zyn by al de kudden, die de *mesta* uitmaken, bedraagt van vyf en veertig tot vyftig duizend. Ook de honden zyn zeer talryk, daar men er gewoonlyk vyftig by elke kudde vindt.

Tegen het einde van April of het begin van Mei verlaten de kudden gewoonlyk de vlakten om naar de bergen te trekken.— Wanneer zy gekomen zyn ter plaatse, waar men ze wil laten blyven, geven hun de herders zoo veel zout als zy willen likken; en de hoeveelheid, welke van dit artikel, gedurende de vyf zomermaanden, op deze wyze verbruikt wordt, bedraagt ongeveer een' tonnelast voor elke duizend schapen. Omtrent het einde van July laat men de mannetjes en wyfjes zamenkomen; na dien tyd worden dezelve afgezonderd gehouden. In September worden de rug en lenden der schapen met rooden in water opgelosten oker ingewreven; en omtrent het einde dier maand begint de terugreis naar de vlakten van Leon, Estremadura en Andalusië. De schapen worden doorgaans gebragt naar dezelfde landeryen, waar zy het jaar te voren geweid hebben en waar de meeste lammeren zyn. Hier worden kooijen voor de schapen en hutjes voor de herders opgerigt, waar zy den winter door verblyven. De geboorte der lammeren heeft plaats kort na de aankomst der schapen in hun winterverblyf; en men draagt vooral zorg om dezelve door goed voedsel tot de reis in April voor te bereiden. In Maart hebben de herders veel te doen met de lammeren; zy snyden den staart, merken den neus met een gloeijend yzer en zagen de punten der horens af. Wanneer de tyd nadert, waarop de schapen gewoonlyk naar de bergen vertrekken, toonen zy hun ongeduld door hunne rusteloosheid en door hunne pogingen om te ontsnappen. Het scheren geschiedt in de maand Mei, gedurende [illegible] met veel [illegible] rustpoozen tusschen en na den arbeid zyn zoo vele gelegenheden van vrolykheid en vermaak. Het scheren geschiedt onder dak. De dieren worden eerst gebragt in een gebouw, bestaande uit twee vertrekken, die elk van vier tot acht honderd schreden lang en honderd schreden breed zyn. De schapen, welke men nu den volgenden dag wil scheren, worden des avonds te voren in eene nauwe, lange, maar lage hut, het zweethuis genaamd, geplaatst, waar zy, digt in een gedrongen, vry kunnen zweeten, hetgeen de wol zachter en gemakkelyker te snyden maakt. Deze is eene der gewoonten, welke de Spanjaarden van de Romeinen schynen ontleend te hebben.— Honderd vyf en twintig man zyn er gewoonlyk noodig om duizend wyfjes te scheren, terwyl men voor duizend mannetjes er twee honderd noodig heeft. Elk schaap levert vier soorten van wol op, fyner of minder fyn, naar mate zy van het eene of andere gedeelte des diers genomen is. De mannetjes geven meer wol dan de wyfjes; maar de kwaliteit derzelve is niet zoo fyn; drie mannetjes en vyf wyfjes leveren vyf en twintig ponden. De wol wordt gesorteerd en gewasschen alvorens verzonden te worden. De schapen, die geschoren zyn, worden naar eene andere plaats gebragt en gemerkt; en die, welke by die gelegenheid bevonden worden hunne tanden verloren te hebben, zondert men van de overige af om ze te slagten.

De dagreizen, welke de kudden by hunne verhuizingen doen, zyn door byzondere wetten en onheugelyk gebruik geregeld.— De schapen loopen ongestoord over de weilanden, toebehoorende aan de dorpen en de gemeenten, die in hunnen weg liggen, en zy hebben het regt op dezelve hun voedsel te zoeken. Zy mogen echter niet over bebouwden grond heentrekken, maar de eigenaars van zoodanige landen zyn genoodzaakt voor de schapen een pad ter breedte van ruim honderd ellen te laten. Wanneer zy over de gemeentelyke weiden reizen leggen zy zelden meer dan twee uren gaans elken dag af; maar wanneer zy in lange ryen door de bouwlanden heentrekken, leggen zy er dikwyls meer dan zes uren per dag af; ja somtyds hebben zy er acht of tien afgelegd, om eene goede plaats tot rust te bereiken. Hunne geheele reis is gewoonlyk van honderd twintig tot honderd veertig uren, en de daartoe benoodigde tyd is van dertig tot vyf en dertig dagen. In Spanje heerscht het algemeen geloof, dat de betere hoedanigheid der Merino-wol aan deze geregelde verhuizingen moet worden toegeschreven; maar dit schynt tegengesproken te worden door de daadzaak, dat de wol der gewone schapen soms even goed is, en nog meer door de veel betere hoedanigheid van de wol der Duitsche Merinoschapen, die volstrekt niet reizen. Het getal der reizende schapen wordt thans in Spanje op tien, en dat der gewone schapen op acht millioenen begroot.

Het bestaan des stelsels, hetwelk wy hier beschreven hebben, wordt beschouwd als een groote hinderpaal in den weg der landbouwkundige verbeteringen in Spanje. De Mesta, van welke wy reeds vroeger gesproken hebben, heeft hare eigene wetten, die toegepast worden door vier regters, welker regtsgezag zich uitstrekt tot alle zaken, die eenigermate in verband staan met de Mesta, en welke vooral zorgen, dat geene harer privilegiën gekrenkt worden. Onder de nadeelen van gemeld stelsel klaagt men, dat de veertig of vyftig duizend menschen, die de schapen volgen, voor den staat geheel verloren zyn, zoowel ten opzigte van den landbouw als der bevolking, daar zy byna nimmer huwen; dat eene overgroote [illegible] land tot weiland gemaakt wordt en by vergelyking niets oplevert; dat door het gestadig heen en weder reizen der kudden de bouwlanden veel schade lyden, te meer daar, tydens de eerste reis, het koren tamelyk ver in groei gevorderd is, terwyl by de tweede reis de wynsttokken met druiven beladen zyn; dat ook de gemeentelyke weilanden door de reizende kudden vernield worden, zoodat de schapen der aldaar wonende bevolking nauwelyks daar hun onderhoud kunnen vinden; en dat eindelyk de kudden der Mesta van geen nut zyn in een landbouwkundig ogzigt; want, daar zy nimmer op bouwland geteeld en gehouden worden, werken zy geenszins mede tot de vruchtbaarmaking der landen. Bovendien worden de opzigters en herders gevreesd in al de plaatsen, waar zy komen, een gevolg van het onbehoorlyke voorregt, dat deze genieten, om elk voor de vierschaar der Mesta te brengen, welker vonnissen byna altyd ten voordeele harer beamten zyn. Het bestaan der Mesta is derhalve lang het onderwerp van openbare klagten en misnoegen geweest, en zelfs de algemeene staten der gewesten hebben dikwyls om de afschaffing daarvan verzocht. Lang waren al deze klagten geheel vruchteloos, tot dat omtrent het midden der vorige eeuw, de regering meende aan dezelve eenig gehoor te moeten verleenen. Eene kommissie van onderzoek werd belast met de zaak in overweging te nemen; maar de invloed der Mesta behield de overhand boven de kommissie en elders, zoodat, hoowel, naar wy vernemen, die kommissie nog ten huidigen dage bestaat, zy echter *tot nog toe* haar verslag deswege niet uitgebragt of eenig middel tot keering der rampen, welke de Mesta te weeg brengt, voorgesteld heeft.—*Ned. Magazyn.*

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76 De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.